
Toeberediding (4)

J.G.Bulthuis

Naast de vele zegeningen die het evangelie van het Koninkrijk der hemelen ons persoonlijk leven biedt, wijst het ook de bedoelingen aan die God met ons heeft. Bewustwording hiervan prikkelt tot toebereiding, waardoor de gelovigen zich laten vormen tot hun hoge roeping. Het gaat hierbij dan niet meer in de eerste plaats om de belangenbehartiging van allerlei privézaakjes van ons dagelijks bestaan, maar om het bruikbaar worden voor de zaak van de Heer. Deze benadering van het christen-zijn wordt in onze tijd meer en meer aktueel. Het woord van God heeft ons dan ook heel wat te bieden inzake deze ontwikkeling.

Priesters

Eeuwenlang hebben vele gelovigen met grote dankbaarheid hun behoudenis in Christus omhelsd. Door het grote verzoeningswerk van Jezus, die als Lam Gods voor de zonden der gehele wereld stierf, was er voor de mens eeuwige redding mogelijk geworden. Het 'naar de hemel gaan en niet naar de hel' was voor velen het kardinale punt.

De bijbel spreekt echter ook nog over andere gevolgen die uit het grote offer van de Heer voortkomen. Openbaring 1:5b,6a is daarin zeer duidelijk: *Hij die ons uit onze zonden heeft verlost door zijn bloed, heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt.* Deze uitspraak reikt verder dan gedachten over vergeving en behoud. De verlossing door Jezus Christus beoogt namelijk meer. *Het bloed van Christus reinigt ons bewustzijn van dode werken om de levende God te dienen* (Hebr.9:14). Onze bekering is niet alleen bedoeld voor eigen baat, maar tevens voor Gods baat. *Wij hebben ons*

Rehabilitatie

van de afgoden bekeerd om...: de levende en waarachtige God te dienen (1 Tes.1:9).

Dit behoort de geestelijke werkelijkheid van de christen. Hij is een priester voor God, een dienaar van God. De profeet Jesaja had dit reeds lang tevoren voorspeld: *Gij zult priesters des Heren heten, dienaars van onze God genoemd worden (Jes.61:6).*

Wanneer iemand zich in onze maatschappij ernstig misdraagt en veroordeeld wordt, is het vaak een hele klus om na een strafuitzetting weer opgenomen te worden in de samenleving. Men draagt al gauw het negatieve stempel van de ex-gedetineerde. De reclassering is er dan goed voor om dergelijke mensen te begeleiden op hun weg naar de terugkeer tot het normale leven.

Iets dergelijks ervaart de bekeerling ook ten aanzien van zijn positie bij God. Als afvallige, als zondaar en vijand van God, is hij door zijn geloof in Jezus' werk een aanvaarde, een rechtvaardige en vriend van Hem geworden. Er is niet alleen vergeving en verlossing, maar vooral een terugkeer naar zijn waardigheid, positie en functie in het Godsrijk. God neemt die mens 'in dienst', nota bene als priester.

Hier spreekt een grote acceptatie en vertrouwen uit van de goede Vader. Dit te zien werkt mede genezend in op de wonden van verwerping. Het is immers het allerhoogste gezag – God zelf – die de gelovige mens rechtvaardigt. Hijzelf is vóór ons. Hij geeft ons alle dingen met de Zoon (Rom.8:31-34). De mens wordt zodoende volledig gerehabiliteerd.

Allen

Paulus schrijft in Efeze 2:10 dat wij Gods maaksel zijn, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen. Dit '**wij**' doelt op de gelovigen, alle gelovigen, en niet alleen op hen die een speciaal ambt in de gemeente bekleden. Een priester is iemand die dienend voor God staat. Het dienstbetoon is een taak voor allen (Ef.4:16). De gelovige is er in principe bekwaam voor gemaakt (2 Kor.3:6). Het deelhebben aan de Vader en de Zoon in heilige Geest staat garant voor een vruchtba-

Vrijmoedig

re en zegenbrengende dienstbaarheid. *Wie door deze Geest een dienstknecht van Christus is, is welgevallig bij God en in achting bij de mensen* (Rom.14:19).

Als de bijbel haar blijde boodschap besluit met de konstatering dat er niets vervloekts meer zal zijn en de grote eeuwigheid aanvangt, worden de gelovigen 'dienstknechten' genoemd die als koningen zullen heersen (Op.22:3-5).

Indien dan God ons zó behandelt, zullen wij dan aarzelen daar op in te gaan? Zullen we van verre blijven staan of schoorvoetend een paar pasjes zetten? Petrus schrijft aan de gelovigen over hun nieuwe identiteit het volgende:

Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen (1 Petr. 2:9,10).

Wie zich door geopenbaarde kennis en geloof hiervan bewust wordt, mag vrijmoedig de door God aangestelde positie en functie aanvaarden. Dus: wij **zijn** priesters! Dit is het uitgangspunt. Vanuit dat gegeven mag de ware christen zich vrijmoedig opstellen en gedragen als een priester(es). Vorm en inhoud er aan geven in praktische zin. Daar behaagt hij juist de Vader en de Zoon mee. Zó komt het reddingswerk van de Heer pas ten volle tot zijn recht.

Dienen

Dienen is je leven inzetten voor de ander (1 Joh.3:16b). Hierdoor wordt liefde gekonkretiseerd, verwerkelijk. Het eeuwige gebod Gods voor de schepping is immers dat zij funktioneert door liefhebben. Dit is de verkondiging die zij van de beginne gehoord heeft (1 Joh.3:11). Aangezien hier veel van verloren is gegaan door de verwording van een zondige wereld, heeft Jezus het ons opnieuw doen zien. *Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Jezus zijn leven voor ons heeft ingezet* (1 Joh. 3:16a). Zijn leidmotief was dat de Zoon des mensen niet

Je leven inzetten

gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen...(Mat.20:28a). Als er wel volgelingen waren die Hem dienden met wat ze bezaten, dan was dit ter ondersteuning van zijn bediening en niet om Zichzelf te bevoordelen of te laten verwennen. Hij wil nu dat in zijn gemeente de heiligen tot eenzelfde dienstbetoon worden toegerust (Ef.4:11).

Je leven inzetten betekent niet voor een ander sterven, maar met je geestelijke goederen en vaardigheden – en waar nodig eveneens met stoffelijke (1 Joh.3:17) – de ander helpen. Zo wordt het woord in 1 Petrus 4:10 vervuld dat zegt: *Dient elkander, een ieder naar de genade-gave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods*. Enkele voorbeelden ter illustratie hiervan zijn:

* Jak.5:16a:Belijdt elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt.

(Eveneens: Gal.6:1; Kol.3:13; Marc.16:18)

* Jes.50:4a:De Here Here heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen.

(Eveneens: Ef.4:29; 1 Petr.4:11a)

* Marc.16:17a:In mijn naam zullen de gelovigen boze geesten uitdrijven.

* 1 Kor.14:3:Wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend.

* 1 Tes.5:14:Wijst ongeregelden terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken.

* Ef.6:18:En bidt ...met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

* Kol.3:16:Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst.

* Jak.1:27a:Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk...

* Ef.4:28:Wie een dief was, stele niet meer, maar spanne zich liever in om met zijn handen

---

goed werk te verrichten, opdat hij iets kan meedelen aan de behoeftige.

Deze willekeurig opgesomde voorbeelden spreken over het elkander opbouwen en over de werken van barmhartigheid ten behoeve van natuurlijke noden. Uit de boeken van de Psalmen, de Spreuken en de profeten zijn nog veel meer adviezen daaraan toe te voegen.

De ander

Liefde is nooit ik-gericht, maar van het ik uitgaand. Ze leert ons om op de belangen van de ander te letten. Wij zijn dus **wel** onze broeders hoeder, tot de minste der broeders toe. De leden van de gemeente zullen gelijklijk voor elkander zorgen (1 Kor.12:25b). De vrijheid die in Christus ons deel is geworden, zullen we gebruiken om elkaar door liefde te dienen (Gal.5:13c).

Het dienstbetoon blijft echter niet alleen beperkt tot de gemeente. Het begrip 'je naaste' is zonder aanzien des persoons. De Heer heeft dat in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan ons voorgehouden. De naaste is ieder mens die op je weg komt, waar je betrokken bij raakt. Paulus kende ook geen verschil in mensen. Hij schrijft dat hij zich allen dienstbaar heeft gemaakt om er zoveel mogelijk te winnen, van hen die onder of zonder wet zijn (1 Kor.9:19).

Doelstelling

De dienst aan de naaste beoogt de voortgang in herstel, geestelijke groei en vorming van die ander. Zeker ook dit laatste. Een chinees spreekwoord luidt: Heeft iemand vandaag honger? Geef hem een vis. Heeft hij morgen weer honger? Leer hem dan vissen!

Dit is een praktische en terechte onderwijzing, zeker in het kader van toebereiding. Dienstbetoon mag door de ontvanger ervan nooit misbruikt worden om onveranderd te blijven doorleven, maar zal aangegrepen moeten worden om vooruit te komen in het Koninkrijk van God en om zichzelf aan te zetten tot activiteit. Men mag niet afhankelijk blijven van hulpverlening. De zwakken, die in liefde verdragen dienen te worden, moeten zich natuurlijk wel laten opbouwen en opvoeden om sterk te worden. We hebben immers geen geest van

Voor de gerechtigheid

lafhartigheid ontvangen, maar van kracht (2 Tim.1:7). Over Moab profeteert Jeremia dat het van zijn jeugd af rust heeft gehad en op zijn droesem heeft gelegen. Het is onveranderd gebleven en dat leidde tenslotte tot verlies van wat het nog bezat (Jer.48:10-15).

Jezus gebod ons: "Leert hen **onderhouden** al wat Ik u bevolen heb" (Mat.28:19b). Wederzijds dienstbetoon streeft daar naar. Paulus werkte ook met die bedoeling: Wat u geleerd en overgeleverd is, wat gij van mij gehoord en gezien hebt, brengt dat in toepassing (Fil.4:9). Het evangelie van Jezus Christus is praktisch toepasbaar in het dagelijks leven van elke gelovige afzonderlijk. Daar is het juist voor bedoeld.

Het dienen van de ander betekent niet in dienst staan van die ander. Anders zou men al snel tot slaaf van die ander vervallen. Deze gaat dan meer en meer de die naar voorschrijven wat hij doen moet. Maar dat wil de Heer absoluut nooit (1 Kor.7:23). Neen, iedere priester staat in dienst van Hem en van zijn gerechtigheid. Deze gerechtigheid omvat alle aspecten van het plan Gods. Dat dient gerealiseerd te worden door en in mensen. Jezus zelf is de eerste en grootste dienaar daarin. Bij zijn waterdoop in de Jordaan getuigt Hij dat het betamelijk is alle gerechtigheid te vervullen (Mat.3:15). Zijn lichamelijke onderdompeling in water stond voor zijn totale innerlijke onderdompeling in het waterbad des woords, zijn algehele overgave en gehoorzaamheid aan Gods voornemen. Zowel in eigen leven als in zijn bediening heeft Hij volhardend en konsekvent de volle gerechtigheid uitgewerkt. In Romeinen 6:13b,18b,19b, 22a benadrukt Paulus deze zienswijze bij herhaling. Wie dit gedurig voor ogen houdt in al zijn handelen, is Gode welgevallig (Hand.10:35).

Vorming

Gelovigen die zich voorbereiden om de gerechtigheid te gaan dienen ten gunste van hun naasten, zullen het advies ter harte nemen om zich welbeproefd ten dienste te stellen (2 Tim.2:15). Dit komt erop neer dat alle werk gedaan wordt **met** een bepaalde innerlijke gesteldheid en **op** een bepaalde uitvoeringswijze. Het

Tooi

eerstgenoemde noemt Petrus 'de tooi van de verborgen mens des harten' (1 Petr.3:4,5), en het laatstgenoemde duidt Paulus aan met 'priesterlijk in je optreden' (Tit.2:3a). De priesters dienen zich hierin te laten vormen, opdat de onmisbare kwaliteiten en hoedanigheden die voor de twee hierboven genoemde aspecten zo kenmerkend zijn, ook in hun levens gevonden gaan worden. Déze aandachtspunten van de voorbereiding behoren eveneens bij het opvoedingsprogram om tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon te komen (Tit.2:11-14).

Daar de wedergeboren en Geestgedoopte christen in principe deel mag hebben aan de goddelijke natuur, is de mogelijkheid geopend om zijn geardheid, karakter en temperament te laten doortrekken en te verenigen met de wezenskenmerken van de Christus (2 Petr.1:4; Gal.3:27). Dit is een innerlijk (verborgen) proces. Het wordt onderhouden door een dagelijks werken aan de toename van b.v. ootmoedigheid, nederigheid, reinheid, zuiverheid, vreedzaamheid, onbaatzuchtigheid, voegzaamheid, gehoorzaamheid, zachtmoedigheid, ontspannenheid, eenvoud. Zo is de hartegesteldheid van de Meester. Dan ook van zijn leerlingen!

Doet de Here Jezus Christus aan, schrijft Paulus (Rom.13:14a). Zijn eigenschappen zijn sieraden waarmee wij ons geestelijk lichaam tooien (1 Petr.3:3,4; Op.21:2). Met déze vernieuwde inborst zal de priesterdienst verricht behoren te worden. Met zo'n hart stond Jezus temidden van de mensen en werkte tot hun heil.

Optreden

In de uitvoering van werkopdrachten valt het op dat ieder mens een karakteristieke wijze van aanpak, houding en reactie vertoont. Deze houdt verband met zijn persoonlijkheid. Mensen kunnen in dit opzicht hetzelfde werk op verschillende wijze verrichten. Neem eens als voorbeeld een persoonlijk gesprek. De een is vaker zelf aan het woord, een ander luistert meer. Deze is beheerst en ontspannen, gene meer geëmotioneerd. Allerlei variaties doen zich voor. Helaas komen er ook verkeerde gedragingen voor zoals: opdringend, geïrriteerd, driftig, sarcastisch, agressief, e.d. Uiteraard is dat het werk van de boze in mensen.

De manier van optreden en werken is van groot belang. Dat geldt voor elk handelen. Hoe spreek je, bid je, draag je je, adviseer je, ondersteun je, treed je op, werk je mee, laat je van je horen, reageer je...

Op dit **'hoe'** doe je de dingen geeft de bijbel een duidelijk antwoord, zowel met adviezen als met voorbeelden (Christus). De term die er voor staat is: priesterlijk. Daaronder verstaan we die wijze van opstelling en gedrag die Jezus zo typeert tijdens zijn bezig zijn. Te noemen zijn dan o.a. beheerst, aandachtig, redelijk, respectvol, geduldig, zachtmoedig, positief, beleefd, vriendelijk, duidelijk, begripvol, bescheiden, gewelddoos, aanvaardend, goed.

Laat uw wijze van doen priesterlijk zijn.

Veelkleurigheid

Hiermee wordt niet toegewerkt naar het aankweken van stoïcijnse eenheidsworsten. Door de vele variaties in karakter- en temperamentstructuren is er onder de mensen een grote veelkleurigheid in wijze van doen. Ieder behoudt in het Koninkrijk van God zijn eigen persoonlijkheid en daar behoren zeker persoonlijke gevoelens en uitingen van emoties bij. Denk maar eens aan Jezus' rede tegen de schriftgeleerden en de tempelreiniging. Kenmerkend daarin is dat de Heer Zichzelf en de situatie volledig in de hand had. De machten der duisternis (met drift, irritatie, agressie) hadden geen enkele invloed op zijn wijze van optreden. Hij bleef te allen tijde in de waardigheid van het zoonschap. Hij was altijd priesterlijk in zijn optreden.

Begrensd

Liefde kent in haar praktische uitoefening haar begrenzing. Deze wordt bepaald door de wijsheid. Liefde is namelijk niet blij over ongerechtigheid (1 Kor.13:6). Wanneer de naaste niet breekt met het zondige leven en niet genegen is te gaan gehoorzamen aan de waarheid, zal er op den duur geen relatie tussen priester en naaste meer kunnen blijven bestaan. De priester staat immers niet in dienst van de ongerechtigheid, ook niet als deze uiterlijk togedekt wordt met een vroom sausje.

Jezus leert ons duidelijk geen paalen voor de zwijnen te (blijven) gooien (Mat.7:6). Hij geeft voor het gemeen-

---

Toebereiding

te leven in Matteüs 18:15-17 eveneens onomwonden zijn regels aan. Paulus vat het een en ander samen met de woorden: Doet, wie niet deugt, uit uw midden weg (1 Kor.5:13).

Gelukkig mogen we zien dat dergelijke maatregelen hoogst zelden in de gemeente voorkomen. Indien het toch noodzakelijk blijkt, is de ware priester al zeker twee mijl met de naaste gegaan (Mat.5:38-41). Daarin zoekt hij de ander te behouden, naar de wil van onze goede God (Hand.17:30; 1 Tim.2:3,4).

Aan deze priesterlijke vorming te mogen werken is een vreugde. Dat 'werken aan' is de praktische en concrete uitvoering van ons thema: Toebereiding. We roepen elkaar op om heel doelgericht en bewust daar op bedacht te zijn en ons niet te laten verontrusten tijdens of afbrengen van dit leer- en oefenproces. De Heer zal ook dit grote en belangrijke aspect tot een goed einde weten te brengen in allen die in deze tijd en de nabije toekomst willen toegroeien naar het zoonschap Gods.